

Sygn. akt II AKz 3/12

POSTANOWIENIE

Dnia 05 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSA Edward Stelmasik**

Sędziowie: **SSA Andrzej Krawiec (spr.)**

SSA Witold Franckiewicz

Protokolant: Aldona Zięta

przy udziale prokuratora Prok. Apel. Ludwika Uciurkiewicza

po rozpoznaniu w sprawie **M. G.**

ściganego na podstawie europejskiego nakazu aresztowania z § 127, 128 ustęp 1 cyfra 4, 129 cyfra 1 i 130 trzeci i czwarty przypadek austriackiego kodeksu karnego

zażalenia wniesionego przez obrońcę ściganego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 16 grudnia 2011 r. (sygn. akt III Kop 176/11, I ENA-UE 4/11) w przedmiocie dalszego stosowania tymczasowego aresztowania

po wysłuchaniu prokuratora

na podstawie art. 437§1 k.p.k. oraz art.275§1 i 2 k.p.k i art.277§1 k.p.k

p o s t a n a w i a

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylić zastosowany wobec ściganego M. G. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania i w miejsce tego środka zastosować wobec M. G.:

- dozór Policji połączony z obowiązkiem zgłaszania się do właściwej dla miejsca zamieszkania ściganego jednostki Policji dwa razy w tygodniu;

- zakaz opuszczania kraju połączony z zatrzymaniem paszportu.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Legnicy postanowieniem z dnia 16 grudnia 2011 r. przedłużył wobec ściganego M. G. stosowanie tymczasowego aresztowania do dnia 31 marca 2011 r.

Zażalenie na to postanowienie wniosła obrończyni ściganego, zarzucając:

„I. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia – w postaci art. 607k § 3 k.p.k., a polegającą na postanowieniu o stosowaniu tymczasowego aresztowania wobec M. G. na okres przekraczający maksymalny okres tymczasowego aresztowania w trybie w/w przepisu;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, polegający na:

- błędnym uznaniu, że termin zakończenia toczących się przeciwko M. G. postępowań przed Sądem Okręgowym w Legnicy o sygn. akt: III K 96/09 oraz Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu o sygn. akt Ap V Ds. 24/09 jest precyzyjnie ustalony, podczas gdy z analizy okoliczności dotyczących w/w postępowań wynika, że nie są znane terminy ich prawomocnego zakończenia, zaś analiza zakresu przedmiotowych spraw prowadzi do jednoznacznego wniosku, że terminy te są odległe i trudno je precyzyjnie określić, a zatem dalsze stosowanie tymczasowego aresztowania wobec M. G. powoduje stosowanie izolacyjnego środka zapobiegawczego przez czas wykraczający poza rozsądne granice w rozumieniu art. 5 ust. 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności;

- błędnym uznaniu, że M. G. przed zatrzymaniem ukrywał się, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika jedynie, iż M. G. w chwili zatrzymania podał nieprawdziwe dane osobowe, a nie ma natomiast żadnego dowodu wskazującego na to, jakoby M. G. ukrywał się.”

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić się należy z argumentami autora zażalenia, iż na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do przedłużenia wobec ściganego M. G. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Ścigany postanowieniem z dnia 18 października 2011r. sygn. akt III Kop 176/11 I ENA –UE4/11 został przekazany na terytorium Republiki Austriackiej w celu przeprowadzenia postępowania karnego prowadzonego na terytorium tego kraju. Jednocześnie postanowieniem tym odroczone przekazanie M. G. do czasu zakończenia postępowania karnego prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Legnicy o sygn. akt III K 96/09 i w Prokuraturze Apelacyjnej we Wrocławiu sygn. akt: Ap V Ds 24/09l. W dniu 15 grudnia 2011r. przed Sądem Okręgowym zapadł wyrok uniewinniający M. G. w sprawie o sygn. akt III K 96/09,

a postępowanie w Prokuraturze toczy się do dnia dzisiejszego. Od momentu zatrzymania wobec ściganego stosowane jest tymczasowe aresztowanie w związku z wystąpieniem wobec niego przez władze austriackie z ENA.

Obrona w zażaleniu powołuje się na art. 607 k § 3 kpk, w myśl którego łączny okres stosowania tymczasowego aresztowania w przedmiocie ENA nie może przekroczyć 100 dni.

Z akt sprawy wynika, że ścigany został zatrzymany w dniu 22.09.2011r. Tak więc setny dzień aresztu upłynął z dniem 30.12.2011r.

W orzecznictwie jak i w doktrynie podkreśla się, że łączny okres stosowania tymczasowego aresztowania w związku z postępowaniem w przedmiocie wykonania europejskiego nakazu aresztowania nie może przekroczyć 100 dni, **przy czym termin ten obejmuje również okres odroczenia wykonania postanowienia o przekazaniu osoby ściganej** (Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 czerwca 2010 r. II AKz 408/10 KZS 2011/7-8/78, Lex 1017306 oraz glosa aprobująca Bartosza Barana – EPS 2011/6/46).

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu aprobuje powyższe stanowisko judykatury i doktryny. Powołany wyżej art. 607 k § 3 kpk zd. 2 zawiera bezwzględne czasowe ograniczenie możliwości stosowania tymczasowego aresztowania w toku procedury związanej z przekazaniem osoby ściganej na podstawie ENA (100 dni). Wprowadzenie tego maksymalnego terminu stanowi zabezpieczenie podstawowych praw jednostki pozbawianej wolności, przed podjęciem prawomocnej decyzji w przedmiocie wykonania ENA.

W celu zabezpieczenia procedury związanej z przekazaniem ściganego M. G. władzom austriackim Sąd Apelacyjny zastosował wobec niego środki zapobiegawcze w postaci dozoru Policji oraz zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem paszportu.